

— „Ну, порядокъ! Отъ такова „безалаберно“ пътуванie, ний можемъ да изгубимъ половината опълченци, казаха офицеритѣ.

— Благодарение на водата, съ която се освѣжавахме, инѣкъ щѣхме да си испатимъ, както въ знаменития прѣходъ Рушеде-Веде—Богдана, забѣлѣзваше нѣкой офицеръ.

Най-послѣ, изморени и отпаднали, пристигнахме въ с. Мъглишъ. Спрѣхме се на бивуакъ, на югъ отъ селото, подъ дебелата сѣнка на орѣшака.

С. Мъглишъ се намира на склона у полите на Стара-Планина. Прѣзъ него тече една балканска рѣчица. Въ врѣме на поройнитѣ дѣждове, вѣроятно тя трѣбва да се прѣобрѣща въ голѣмъ потокъ, защото коритото ѝ бѣ покрито съ голѣми камъни и дебелъ слой чакъль. На сѣверъ отъ Мъглишъ, въ 5—6 версти, се вижда мънастиря Св. Никола. Когато се расположихме на бивуакъ, започнаха да прииждатъ на групи по нѣколко человѣка Мъглишчани. Но тѣ се тѣржаха на страна и неохотно встѫпваха въ разговоръ. Между друго, азъ попитахъ единъ сг҃рбенъ старецъ за названието на селото.

— Едно врѣме гърцитѣ навлѣзли въ България, обясняваше стареца. Тукъ сѣ биле расположени българскитѣ войски. Гърцитѣ се приближили незабѣлѣзано, благодарение на гѣстата мѣгла, нападнали на българитѣ и ги побѣдили.

Съ спиранието ни на бивуака, офицери и опълченци бѣрзаха да се нахранятъ и да си подкрѣпятъ силитѣ съ сѣнъ. Мнозина отъ опълченцитѣ бѣха нарамили котелкитѣ и манеркитѣ и отиваха за вода, а други сновяха по бивуака. Генералъ Столѣтовъ бѣше се расположилъ съ щабнитѣ си подъ едно голѣмо орѣхово дѣрво, не далеко отъ З-я дружина. По едно врѣме видѣхме, че нѣколко селени, съпровождани отъ опълченци, водяха при генерала 6 человѣка зейбеки, — избѣгали отъ шипчанския турски отрядъ. Ний, офицеритѣ отъ З-я дружина, оставихме сложената вече походна трапеза и се опѫтихме сѫщо кѣмъ генерала. Едвамъ що бѣхме направили нѣколко крачки, когато на бивуака се зачу викъ отъ много гласове: „Уа, уа“. По бивуака се разтичаха нѣколко опълченци. Okaza се, че бѣ вдигнатъ единъ заякъ, който, подплашенъ отъ виковетѣ, се хвѣрляше ту въ една, ту въ друга страна, до гдѣто най-послѣ върхлѣтя на менъ и азъ, отъ единъ ударъ съ нагайката, убихъ слизания заякъ.